Vraag & Antwoord

“Overeenkomst Hulp bij het Huishouden 2024 en verder”

V: In de overeenkomst staat dat aanbieders die te weinig zorg leveren, moeten terugbetalen. Wat is hier mis mee, het gaat om maatschappelijk geld?

A: *Hier is niks mis mee. Dat zorgt ervoor dat elke zorgaanbieder ook gelijk wordt beloond.*
Het contract kent nu echter wel een vreemde lumpsum+ regeling waarbij je moet terugbetalen als je te weinig levert, maar niks erbij krijgt als je teveel levert.

V: Zorgaanbieders kunnen toch gewoon meer uren leveren om aan de norm te voldoen?

A: Nee, dat kunnen ze helaas niet. Er is in de zorg een enorm gebrek aan personeel. De zorgaanbieders moeten echt alle zeilen bijzetten om de zorgcapaciteit op peil te houden. Uitbreiding van zorgcapaciteit ten behoeve van de inwoners is niet realistisch.

V: Als er dan weinig zorgcapaciteit is, waarom verdelen we dit dan niet over zoveel mogelijk inwoners die het nodig hebben?

A: Dat is precies wat zorgaanbieders willen, maar wat de overeenkomst verhindert. Bij gemeenten met een zuiver PxQ-contract in de Wmo kunnen aanbieders ervoor kiezen om minder uren te leveren bij meer inwoners en toch dezelfde omzet te krijgen. In dit lumpsum+ contract ontvangen zorgaanbieders fors minder omzet als ze met dezelfde capaciteit aan meer inwoners zorg leveren. Dan haal je immers de norm niet meer.

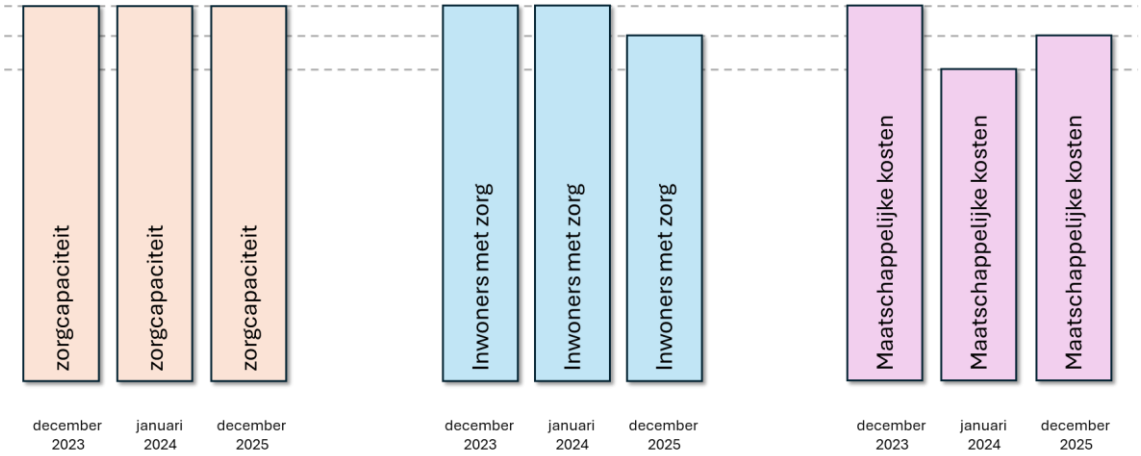
V: Zorgaanbieders vallen over het feit dat omzet wordt teruggevorderd door de gemeenten. Maar zorgaanbieders wisten toch waar ze aan toe waren? Alles staat in het contract dat is ondertekend.

A: Dat ligt veel genuanceerder. Ten eerste zijn door zorgaanbieders in de aanloop van de overeenkomst zorgen geuit over de terugbetalingsregeling. Toen is (ambtelijk) aangegeven dat de soep niet zo heet zou worden gegeten. De regeling was bedoeld om overduidelijk misbruik tegen te gaan.
Ten tweede staat in de overeenkomst dat terugvordering weliswaar het uitgangspunt is, maar dat elke gemeente dit zelf kan bepalen of ze hiertoe overgaan en in welke

mate. Een maximale terugvordering, door alle gemeenten, was dus bij ondertekenen van de overeenkomst niet het beeld van zorgaanbieders.

V: Zorgaanbieders moeten zich gewoon aan het contract houden. De gemeente en de inwoners worden hier toch niet slechter van?

A: Dat is een misvatting. Zorgaanbieders kunnen niet meer zorgcapaciteit inzetten. De enige manier om de norm van het contract te behalen (en daarmee verlies van omzet te voorkomen), is door minder cliënten in zorg te nemen. Hierdoor betaalt de gemeente het volle pond, maar krijgen minder inwoners dan voorheen zorg. Figuur 1 en Tabel 1 laten dit zien.

Figuur 1 – Overzicht ontwikkelingen door contract

	dec-23	jan-24	dec-25
vergoeding per maand	€ 350,00	€ 350,00	€ 350,00
clienten	500	500	461
medewerkers	50	50	50
zorgcapaciteit (uren)	3600	3600	3600
levering t.o.v. norm	n.v.t.	83%	90%
omzet	€ 175.000,00	€ 175.000,00	€ 161.350,00
terugbetaling	n.v.t.	€ 29.750,00	€ -
maatschappelijke kosten	€ 175.000,00	€ 145.250,00	€ 161.350,00

Tabel 1 - Rekenkundig voorbeeld ontwikkelingen door contract

Toelichting: in januari 2024 leverde een zorgaanbieder dezelfde uren bij dezelfde cliënten als in de maand ervoor, december 2023. Alleen werd de norm (net) niet gehaald en moest vanaf januari 2024 worden terugbetaald. Door minder nieuwe cliënten aan te nemen, voldoet de zorgaanbieder eind 2025 wel aan de norm. Per inwoner is de gemeente dezelfde Wmo-vergoeding kwijt als voorheen, alleen worden er minder inwoners bediend.

V: Wat zou volgens de zorgaanbieders een oplossing zijn voor de problemen met het huidige contract?

A: Omdat aanbieders niet per 1 januari 2024 zijn gestopt met zorg leveren aan de cliënten die zij in zorg hadden, konden zij niet tijdig naar de norm toegroeien. Je zou kunnen zeggen dat zij omzet terug moeten betalen omdat ze te veel inwoners hebben bediend. Nu, eind 2025, hoeven ze niets meer terug te betalen, maar krijgen minder inwoners zorg en lopen wachtlijsten op.

De zorgaanbieders denken dat beide problemen opgelost kunnen worden door met terugwerkende soepeler om te gaan met de hoogte van de terugvordering, bijvoorbeeld terugvordering tot slechts 90% van de omzet in plaats van 100%. Daarnaast zou het contract zou snel mogelijk moeten worden opengebroken om bijvoorbeeld tot een zuivere PxQ of andere acceptabele vorm te komen.